

at naar Sagen nærmere overvejes, kan den nok lade sig udføre. Derfor betragter jeg heller ikke den højtærede Ministers Udtalelser som en Afvisning, og den ærede Ordfører har ogsaa udtalt, at selv om Sagen ikke bliver gennemført i Aar, eller møder nogen særlig stor Velvilje, dør den ikke dermed, men vil komme igen ad Aare. Det tror jeg ogsaa. Vi maa huske paa, at selv om det er anført, at den Linie, hvorved Holdepladsen skulde anlægges, er stærkt befaret, er Forholdet det, at der til Dels allerede er en Holdeplads, idet der, som den ærede Ordfører antydede, holder Tog der een Gang om Ugen. Saa skulde man synes, at det ikke var saa forfærdelig vanskeligt at etablere en Holdeplads der. At det skulde kunne gribe forstyrrende ind i Trafikken, forstaaer jeg ikke rigtig. Var det Tilfældet, skulde jeg ikke gøre mig til Talsmand for Andragendet, idet jeg meget vel kan indse, at det vilde være urimeligt, dersom det almindelige Hensyn skulde vige for det mindre; men efter alt, hvad der er oplyst, og eftersom der allerede er en Slags Holdeplads, kan jeg ikke forstaa, at denne Indvending kan være saa alvorlig ment, og at der kan være saa stærk Grund til at modsætte sig Holdepladsen, som det synes at fremgaa af, hvad der er anført. Naar den ærede Minister udtalte, at det egentlig ikke var Beboerne af Vridsløselille, der havde følt saa stor Trang til en Holdeplads og havde ansøgt derom, skal jeg tillade mig at anføre, at der er ca. 300 Mennesker paa selve Anstalten, der ville nyde godt af Holdepladsen, naar man regner baade Tyende, Børn og Hustruer og saa godt som alle Funktionærerne med, og det er dog ikke noget ringe Antal. Yderligere skal jeg, naar den ærede Ordfører har henvist til de store Besparelser, Statskassen vilde opnaa ved en saadan Holdeplads, anføre, at der aarlig kommer ca. 400 Fanger til Vridsløselille og afgaar lige saa mange, og at alle disse Fanger skulde have en Følgesvend til at lede dem enten til eller fra Anstalten. Det vidner dog om, at der ved denne Foranstaltning vilde blive opnaaet meget store Besparelser ved Transporten af Fanger til og fra Anstalten. Men som sagt, jeg skal ikke paa dette Tidspunkt gaa nærmere ind paa disse Forhold. Jeg vil blot bede den højtærede Minister, naar denne Sag bliver henvist til hans Overvejelse, om, at det da bliver til velvillig Overvejelse, og ikke til Overvejelse i al Almindelighed. Selv om det ikke skulde blive til noget i Aar, saa haaber jeg, at

Overvejelsen vil blive saa velvillig, at man, naar denne Sag kommer igen, og der atter bliver banket paa, saa til Slutning vil indrømme, at der virkelig er Anledning til at gøre noget i dette Tilfælde. Med disse faa Ord skal jeg tillade mig at anbefale Sagen paa det allerbedste til Ministerens *velvillige* Overvejelse.

Bjerre: Jeg skal efterkomme den højtærede Formands Anmodning og udtale mig ganske kort. Jeg vil gerne anbefale Andragende Nr. 52 fra Beboere af Kousted, Raasted og Bjerregrav Sogne om Oprettelse af et Skiftespor og om, at Billetsalgsstedet ved Bjerregrav maa blive omdannet til Station. Jeg vil takke Finansudvalget for Indstillingen og for øvrigt ogsaa takke den højtærede Indenrigsminister for hans Udtalelser. Jeg haaber, at der maa blive gjort noget, saaledes at der bliver oprettet en Station der. Ganske vist har der ikke hidtil været mange rejsende der, men det har været af den Grund, at der ikke har været ordentlige Veje. Der gaar en Hovedlandevej op paa hver Side af Bjerregrav, en til Viborg og en til Hobro, men de gaa saaledes, at naar Folk skulde til Randers, skulde de gaa Vejen ned til Bjerregrav, men Vejen til Bjerregrav er kun daarlig. Nu har Randers Amt og Kommune ofret meget paa at faa en god Vej ned til Bjerregrav, altsaa fra Randerssiden, og der er blevet sagt fra Viborgs Side, at saa snart Stationen bliver oprettet, vil der med Støtte fra Viborg Amts og Kommunes Side blive anlagt en Vej fra den anden Side. Sker det, vil Persontrafikken selvfølgelig stige, men for øvrigt er det jo ikke Persontrafikken, det kommer an paa, men det er Godstrafikken, der er det vigtigste, og det er min Overbevisning, at der ogsaa med den vil indtræde en betydelig Stigning. Vest for Bjerregrav ligger der nemlig en frugtbar Mosestrækning, som Oberstløjtnant Dalgas i sin Tid har anbefalet som et Terrain, der absolut burde kultiveres, men førend Bjerregrav omdannes til Station, kan denne Kultivering ikke ret vel gaa for sig, og heller ikke Tørvefabrikationen kan forinden gaa for sig, idet det ikke kan betale sig at køre den lange Vej pr. Vogn til Randers, hvorimod det meget vel vil kunne betale sig, naar der kommer en Station ved Bjerregrav. Dette vil altsaa ogsaa blive til Gavn for Randers Borgere, som nu maa hente Tørv langvejs fra, medens der her ligger store Mosestrækninger tæt ved Randers, som ikke blive rentable, fordi